

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У КУРШУМЛИЈИ

К.бр. 228/18

Дана: 29.03.2019. године

К у р ш у м л и ј а

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У КУРШУМЛИЈИ, судија Весна Максимовић, уз учешће записничара Миланке Ђоровић, у кривичном предмету против оптуженог Милачић Љубише из Београда, ул. 79, чији је бранилац адв. Николић Мирослав из Прокупља, оптуженог оптужним предлогом ОЈТ-а из Куршумлије Кт. бр. 498/17 од 21.03.2018. год. због кривичног дела Неизвршење судске одлуке из чл. 340. ст.1. Кривичног законика, након одржаног главног и јавног претреса дана 29.03.2019. године, у присуству тужилачког помоћника Јелене Милетић, оптуженог Милачић Љубише и његовог браниоца адв. Мирослава Николића, оштећеног Перић Горана и његовог пуном. адв. Тодоровић Братислава из Ниша, донео је и објавио следећу:

ПРЕСУДУ

Окривљени МИЛАЧИЋ ЉУБИША из Београда, ул. [REDACTED] рођен [REDACTED] у Подујеву, од оца Павића и мајке Радомирке, рођене Јеротијевић, са ЈМБГ [REDACTED] држављанин Р. Србије, ожењен отац једног мал. детета, завршио Економски факултет, од имовине поседује викендицу у Блацу - с. Стубал, неосуђиван, не води се поступак за неко друго кривично дело,

Суд оптуженог на основу чл. 423.ст.1.тач.2 ЗКП-а

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

Да је дана 20.12.2017. год. у Блацу у стању урачунљивости са умишљајем, у својству директора Високе пословне школе струковних студија у Блацу, дакле као одговорно лице одбио да изврши правоснажну судску одлуку, на тај начин што по правоснажном решењу Вишег суда у Прокупљу Гж 1 бр. 41/17 од 30.11.2017. год. које је постало извршно дана 20.12.2017. год. којим је усвојен предлог тужиоца Перић Горана из Блаца за одређивање привремене мере и наложено ВПШСС у Блацу да одмах одложи правно дејство решења ВПШСС из Блаца бр. 259/17 од 25.04.2017. год. којим је тужиоцу престао радни однос до правоснажног окончања поступка, којом приликом није донео решење о одлагању правног дејства наведеног решења о отказу уговора о раду, већ је одговором бр. 812/17 од 18.12.2017. год. обавестио оштећеног Перић Горана да неће да га врати на рад, при чему је био свестан свог дела и хтео је његово извршење,

- Чиме би починио кривино дело Неизвршење судске одлуке из чл. 340.ст.1 КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

ОЈТ из Куршумлије поднео је овом суду оптужни предлог Кт. бр.498/17 од 21.03.2018. год. против оптуженог Милачић Љубише из Београда, ул. Устаничка бр. 79, због кривичног дела Неизвршење судске одлуке из чл. 340.ст.1 Кривичног законика.

Оптужени Милачић Љубиша је у својој одбрани изјавио да остаје при исказу који је дао пред ОЈТ дана 30.01.2018. год. где је изјавио да је обављао послове директора Високе пословне школе струковних студија у Блацу од 01.08.2015. године.

Оптужени наводи да је оштећени **Перић Горан** обављао послове наставника у школи до 25.04.2017. год. али да није испуњавао услове за обављање послова на том радном месту.

Оптужени наводи да је на основу мишљења Министарства просвете националног свате и наставног већа школе донео одлуку бр. 259/17 од 25.04.2017. год. којом је **Перић Горану** престао радни однос.

Оптужени наводи да му је познато је да је Висока школа добила другостепено решење Вишег суда у Прокупљу Гж 1 бр. 41/17 од 30.11.2017. год. којим решењем је усвојена жалба тужиоца **Перић Горана** и преиначено решење Основног суда у Куршумлији 1 П1.бр. 72/17 од 10.11.2017. год. Познато му је да је решење преиначено тако што је усвојен предлог **Перић Горана** за одређивање привремене мере и наложено је установи чији је он директор да одмах одложи правно дејство решења те установе бр. 259/17 од 25.04.2017. год.

Оптужени наводи да се **Перић Горан** јавио по решењу у смислу да се оно изврши, али да он није имао никакве могућности да изврши то решење, јер у школи није постојало упражњено одговарајуће радно место по стручној спреми оштећеног и да га је он у вези тога обавестио, односно доставио му је одговор. О томе је обавестио и савет школе.

Оптужени наводи да није имао намеру да не изврши другостепену одлуку суда, али мишљења је да одлука уопште није извршива.

Оптужени наводи да је одлука била извршива да би сигурно поступио по истој. Наводи да је као директор школе био везан за одлуку Већа школе као највишег стручног органа. Оптужени је изјавио да се не осећа кривим за дело које му се ставља на терет.

Оштећени Перић Горан је на главном претресу изјавио да остаје при исказу који је дао пред ОЈТ дана 30.01.2018. год. где је изјавио да је отказ Уговора о раду добио из разлога што је против осумњиченог поднео кривичну пријаву због кривичног дела Злоупотребе службеног положаја. Наводи да је по истом основу отказан Уговор о раду његовом колеги **Васић Бојану**.

Оштећени наводи да је предавао у школи од 01.10.2013. год. и да је приликом конкурсисања поднео одговарајућу документацију у погледу стручне спреме и да је трочлана комисија проценила да испуњава услове да буде биран за предавача школе у Блацу.

Исти наводи да је судска одлука била извршива и да је директор школе имао могућности да исту изврши и да га врати на радно место на коме је радио до доношења решења о отказу Уговора о раду.

Наводи да у школи постоји упражњено радно место на коме је директор могао да га распореди и изврши судску одлуку.

Оштећени је на главном претресу такође представио суду да је у току 2018 год. такође усвојена још једна привремена мера са одлагањем правног дејства одлуке наставног већа од 25.01.2018 год. и да ни по тој привременој мери није поступљено.

Оштећени наводи да је постојало упражњено место у моменту када је добио отказ Уговора о раду, што се закључује управо донетим новим Уговором о раду од 05.12.2018. год. када је Висока пословна школа са истим закључила Уговор о раду, а

који уговор је донет након што је расписан конкурс од стране Високе пословне школе на који се он јавио, те да је спроведена процедура а након тога је са истим закључен Уговор о раду. Наводи да је комисија утврдила да он испуњава све услове за радно место предавача. Оштећени такође наводи да од момента доношења привремене мере од стране Вишег суда па до дана када је поново закључен Уговор о раду са Високим пословном школом 05.12.2017. год. није било никаквих промена у систематизацији радних места, што говори о томе да је постојала могућност да се привремена мера спроведе и да га послодавац врати на радно место које је обављао пре отказа.

Оштећени такође наводи да је имао исти степен стручне спрема када му је отказан Уговор о раду и када је поново закључио Уговор о раду.

Оштећени такође наводи да је одлуком наставног већа школе поништено његово звање као предавача на струковним студијама али да се ради о спорној одлуци, јер је у вези тога поднео тужбу Управном суду.

Суд је ценио одбрану оптуженог, исказ оштећеног, као и писане доказе у списима предмета, па је оценом изведених доказа утврдио следеће чињенично стање:

Неспорно је да је оптужени Милачић Љубиша из Београда био директор Високе пословне школе струковних студија у Блацу, а функцију је обављао од 01.08.2015. год.

Оштећени Перић Горан је био запослен као наставник Високе пословне школе струковних студија у Блацу од 01.10.2013. год.

Висока пословна школа струковних студија у Блацу је дана 25.04.2017. год. решењем отказала Уговор о раду запосленом Горану Перићу. Решење о отказу Уговора о раду је потписано од стране оптуженог - директора Љубише Милачића а као разлог отказа Уговора о раду је наведено да исти према одредбама чл.64 ст 2. Закона о високом образовању не може обављати послове предавача због незаконите одлуке о избору звања предавача на основу којег је закључен Уговор о раду, и да се истом не може обезбедити обављање других послова.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 1 бр. 41/17 од 30.11.2017. год. преиначено је решење Основног суда у Куршумлији 1 П1.бр. 72/17 од 10.11.2017. год. тако што је усвојен предлог тужиоца Перић Горана из Блага за одређивање привремене мере, и наложено је туженој Високој пословној школи струковних студија из Блага да одмах одложи правно дејство решења Високе пословне школе струковних студија бр. 259/17 од 25.04.2017. год. којим је тужиоцу престао радни однос до правноснажног окончања парничног поступка. Решење Вишег суда је постало извршно 20.11.2017. год.

Оптужени Љубиша Милачић је доставио оштећеном Перић Горану одговор 18.12.2017. год. којим га обавештава о тумачењу Националног савета за високо образовање од 01.03.2017. год. и тумачење Министарства просвете, науке и технолошког развоја од 05.04.2017. год. а којим тумачењем се указује да у звање предавача не може бити биран кандидат који има назив специјалисте струковних студија, да је наставно веће донело одлуку о поништају, одлуку о избору звања предавача оштећеног, а да у наставном процесу могу учествовати само лица са одговарајућим изборним звањем. Оптужени у одговору обавештава оштећеног да не постоји законска могућност нити било каква организација посла у складу са општим актима школе да исти буде распоређен на радно место које одговара његовој стручној спреми.

У задњој реченици одговора се наводи да би понуда других послова ван наставног процеса било кршења општих аката школе.

Оптужба терети оптуженог Милачић Љубишу да је као одговорно лице - директор Високе пословне школе струковних студија у Блацу одбио да изврши правноснажну судску одлуку и то решење Вишег суда у Прокупљу Гж 1 бр.41/17 од 30.11.2017. год. које је постало извршно дана 20.12.2017. год. те да је извршио кривично дело Неизвршење судске одлуке из чл. 340.ст.1. КЗ.

Одредбом чл.340.ст.1. КЗ је прописано да службено или одговорно лице које одбије да изврши правноснажну судску одлуку, или је не изврши законом или одлуком у одређеном року казниће се затвором од три месеца до три године и новчаном казном.

Суд је увидом у решење Вишег суда у Прокупљу Гж 1.бр. 41/17 од 30.11.20017. год нашао да је истим решењем наложено Високој пословној школи струковних студија у Блацу да одложи правно дејство решење Високе пословне школе струковних студија бр. 259/17 од 25.04.2017. год. којим је тужиоцу престао радни однос. У решењу Вишег суда није одређен рок за добровољно испуњење привремене мере, а одлука је постала извршна 20.12.2017. год.

Увидом у списе предмета И. бр. 165/17 се закључује да је извршни поверилац Гордан Перић поднео Основном суду у Куршумлији предлог за извршење ради враћања запосленог на рад против извршног дужника Високе пословне школе струковних студија из Блага и то дана 26.12.2017. год. који предлог је дозвољен дана 29.12.2017. год. а на основу извршне пресуде решења Вишег суда Гж1 бр. 41/17 од 30.11.2017. год.

Након што је решење о извршењу укинута од стране Вишег суда у Прокупљу решењем Гж бр. 96/18 од 01.02.2018. год. са поуком да је одредбом чл. 422. ЗИО прописано да је решење о обезбеђењу има дејство решења о извршењу, и да се извршава пре његове правноснажности, Основни суд у Куршумлији је решењем И. 165/17 од 22.02.2018. год. наложио туженој Високој пословној школи струковних студија из Блага да у року од 8 дана од пријема решења одложи правно дејство решење Високе пословне школе струковних студија Блага бр. 259/17 од 25.04.2017. год. којим је тужиоцу Перић Горану престао радни однос, а до окончања правноснажности парничног поступка 1 П1. бр. 72/17 и истог врати у радни однос, односно омогући му обављање послова и радних задатака пре донетог решења о престану радног односа.

Одговор оптуженог Љубише Милачића који је упутно оштећеном Перић Горану дана 18.12.2017. год. се не може сматрати као одбијање да се изврши правноснажна судска одлука, из разлога што су у одговору наведени разлози због којих исти сматра да не постоји законска могућност да оштећени буде распоређен на радно место које одговара његовој стручној спреми.

Оптужени је у одговору навео све разлоге поступања позивајући се на допис Министарства просвете, науке и технолошког развоја од 05.04.2017. год. као и дописа Националног савеза за високо образовање од 01.03.2017. год. а које надлежне институције су тумачиле одредбу чл.64 ст. 2 закона о високом образовању, где је у тумачењу Националног савета за високо образовање назначено да у звање предавача не може биран кандидат који има назив специјалисте на струковним студијама.

Суд је нашао да је након дописа Министарства просвете, науке и технолошког развоја од 05.04.2017 год. и дописа националног савета за високо образовање од 01.03.2017 год. наставно веће пословне школе струковних студија у Блацу дана 03.04.2017. год донело одлуку који ом се поништава одлука наставног већа ВПШ СС у Блацу бр. 426/3 од 01.10.2013. год. о избору Горана Перића у звање предавача за ужу стручну област пословна економија. Одлуку је потписао као председник наставног већа оптужени Љубиша Милачић.

Тек након донете одлуке наставничког већа, оштећеном је отказан Уговор о раду решењем ВПШ СС бр. 259/17 од 25.04.2017. год.

Суд је нашао да је Одлука наставног већа Високе пословне школе од 01.10.2013. год. донета након тумачења националног света за високо образовање, и да је оптужени у свом одговору који је упутно оштећеном након усвојене привремене мере од стране Вишег суда у Прокупљу сматрао да не постоји законска могућност да исти може са одговарајућом стручном спремом обављати послове предавача, а самим тим и да буде распоређен на радно место које одговара његовој стручној спреми.

Одговор оптуженог Љубише Милачића упућен оштећеном Перић Горану се не

може сматрати одбијањем извршења судске одлуке и то правоснажног решења Вишег суда у Прокупљу од 30.11.2017. год.

До оваквог закључка суд је дошао ценећи радње које је оптужени предузимао након што Основни суд у Куршумлији у решењем И бр. 165/17 од 2.02.2018. год. наложио туженој ВПШ СС у Блацу да поступи по решењу Вишег суда у Прокупљу Гж1 бр. 41/17 од 30.11.2017. год. и да оштећеног Перић Горана врати у радни однос односно омогући му обављање послова и радних задатака пре донетог решење о престанку радног односа, те да исти поступи у року од 8 дана од пријема решења.

Решење суда је Виша пословна школа примила 26.02.2018. год. а 05.03.2018. год. је донето обавештење којим се привремено одлаже правно дејство решење ВПШ СС у Блацу бр. 259/17 од 25.04.2017. год. до окончања правоснажности парничног поступак П1. 72/17 а најдуже до 30.09.2018. год. односно до истека рока на који је закључен Уговор о раду на одређено време.

У извештају Високе пословне школе упућене Основном суду у Куршумлије је назначено да се план извођења наставе сачињава пре почетка школске године која почиње 01. октобра 2017 год. и којим се одређују наставници и сарадници који изводе наставу у школској години, да је решење Основног суда у Куршумлији И бр. 165/17 достављено извршном дужнику у току друге половине године, односно у току летњег семестра школске године, те да није могућ распоред тужиоца на пословима и задацима пре донетог решења о престанку радног односа.

Висока пословна школа струковних студија у Блацу је 05.03.2018. год. донела обавештење којим је привремено одложено правно дејство решења ВПШ СС бр. 259/17 од 25.04.2017. год. у ком се констатује да је оштећени Горан Перић распоређен на пословима и радним задацима ноћног чувара.

Такође је суду достављено и решење од 06.03.2018. год. где је Горан Перић распоређен на послове и задатке упражњеног радног места ноћног чувара.

Увидом у списе предмета суд је нашао да је 30.08.2018. год. Горан Перић враћен на рад на пословима и задацима радног места предавача за ужу стручну област пословна економија, те да је решење потписано од стране ВД председника професора Саше Бован.

На основу напред утврђеног чињеничног стања суд је нашао да је оптужени Љубиша Милачић након донетог решења Основног суда у Куршумлији И бр. 165/17 од 22.02.2018. год. у законом одређеном року од 8 дана по истом поступио и омогућио реинтеграцију оштећеног у радни однос, с тим што је истог распоредио на послове ноћног чувара, образлажући да из објективних околности није у могућности да распореди оштећеног на радно место пре отказа уговора о раду, тј. на месту предавача, образлажући да су сва радна места попуњена, имајући план извођења наставе који је сачињен до 01.10.2017. год.

Имајући у виду утврђеног чињенично стање суд је нашао да код оптуженог Милачић Љубише као директора и одговорног лица Високе пословне школе струковних студија у Блацу није постојао директан умишљај, да је исти свесно одбио да изврши правоснажну судску одлуку, већ је исти сматрао да одлука суда није извршива и да се руководно тумачењем надлежних органа Националног савета за високо образовање и његовом тумачењу одредби чл.64.ст2 Закона о високом образовању да се у звање предавача не може бирати кандидат који има назив специјалистичке студије, те да оштећени по том тумачењу није испуњавао законом прописане услове за обављање послова предавача.

Да оптужени није имао намеру да свесно и намерно одбије извршење правоснажне судске одлуке говори и закључак да је исти након доношења решења Основног суда у Куршумлији И. бр. 165/17 од 22.02.2018. год у року који је суд

одредио оштећеног Перић Горана вратио у радни однос, с тим што је истог распоредио на послове и радне задатке упражњеног радног места ноћног чувара, а своју одлуку је образложио у смислу да није у могућности из објективних разлога да истог врати на послове и радне задатке које је обављао пре отказа уговора о раду, због попуњености свих радних места, те да је план за извођење наставе сачињен за текућу школску годину сачињен до 01.10.2017. год. а да је решење Основног суда у Куршумлији достављено Високој пословној школи 26.02.2018. год. односно у току другог дела школске године, на почетку летњег семестра у коме се настава завршава 30.05.2018. год.

Из напред наведеног чињеничног стања суд је нашао да оптужба није доказала да је оптуже ни Милачић Љубиша са умишљајем одбио да изврши правноснажну судску одлуку, нити је доказао да исту није извршио законом или одлуком суда у одређеном року, из разлога што је у свом одговору од 18.12.2018. год. обавестио оштећеног Перић Горана и навео разлоге због чега сматра да не постоји законска могућност да буде распоређен на радно место које одговара његовој стручној спреми, имајући при том у виду да у решењу Вишег суда од 30.11.2017. год. и није био одређен рок за поступање Високе пословне школе струковних студија у Бלאцу.

Оптужени је као директор и одговорно лице Високе пословне школе струковних студија у Бלאцу добио решење Основног суда у Куршумлији И. 165/17 од 22.02.2018. год. где је био у обавези да у року од 8 дана поступи по решењу Вишег суда у Прокупљу од 30.11.2017. год. па је исти поступио по решењу и оштећеног Перић Горана вратио у радни однос, с тим што га је распоредио да обавља послове ноћног чувара, а у разлозима својих одлука је навео да из објективних могућности оштећеног не може да распореди на радно место предавача а који је обављао пре отказа уговора о раду.

Суд сматра да радње које је предузимао оптужени након добијене правоснажне судске одлуке суда, а у вези усвојене привремене мере у корист оштећеног, нису биле усмерене на одбијање извршења правноснажне судске одлуке, већ да је оптужени предузимао радње за које је сматрао да су биле објективно могуће, а у смислу да оштећеног не може да врати на послове предавача које је обављао пре отказа уговора о раду због одлука и тумачења органа Националног савета за високо образовање и Министарства просвете, науке и технолошког развоја, па је оштећеног вратио у радни однос, али га је распоредио на упражњено радно место ноћног чувара.

Из напред наведених разлога суд је нашао да оптужба није доказала да је оптужени починио кривично дело Неизвршење судске одлуке из чл. 340.ст.1. КЗ, па је оптуженог на основу чл. 423.ст.1.тач. 2. ЗКП ослободио од оптужбе.

Суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

ОСНОВНИ СУД У КУРШУМЛИЈИ

К.бр. 228/18, Дана: 29.03.2019. године

СУДИЈА
Бесна Максимовић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема исте. Жалба се подноси преко овог суда а за Виши суд у Прокупљу.